



38. ԲԱԼԱՅԵԱԶՆԵՆ

Մհետե մին մարթու տոն տուղնընաս ա: Մին քշեր համին էտ մարթտ եր ա կնաս, էրկու եզն ա ինիս, մինը յոր ա ունես, տնես բազարը, թա ծախե: Իրեք քյոսմ ուրուր ըն ընգես, վեր եզնը դնու կյինավ ինքյ օնին:

Մին քյոսմ մի խիլլմ շրտու-մորտե յա ընես, շրտու-մորտե, ախրը կյաս էտ մարթիտ ըսես.— Ա' հընգեր, էտ դանան հի՞նչավ ըս տաս:

Համին էտ մարթտ մին խիլլմ մտծես ա, մտծես, ըսես. — Պա, յըես եզն ըմ պերալ, եզնեն դանան թողալ ըմ կյումումը, էս խե՞րտի յա ասըմ:

Մի խիլի վախտ անց, քյոսեն էն մին հնգերը տսնաս ա, վեր ռաշկենը խեր չըրավ, ինքյը կյաս ա ժուլիկվաչի ըսես. — Ա' հընգեր, էտ դանան հի՞նչավ ըս տաս, հո՞ւնց ըս տաս:

էտ մարթտ առոռ շըշկլվես ա, գյիդմս չի, թա հինչ անե, ըտրա շողարը կրես չի տա, զայամիշ ա ինիս, մնաս դիքյ վըեննը:

Մին խիլլա կնալանը հտը զինքյը կլիսն ա հվըքես, ըսկսես ինքյը-ինքյը քնենքյ անելը, թա տըեսնա դա՞նա յա պերալ բազար, թա եզնը:

Համին էտ վախտըտ քյոսին իրեքինչի հընգերը կյաս ա, ըսես. — Դայի, էտ բիժին հինչա՞վ կտաս, յըես մուշտարի պիրիմ, վեր ծախիս:

էս դժնումըս էտ մարթը առեւ դուզն ասած շշկլկես ա:

Պատառ կնաս ա, ինքն-ինքը մտծես, ըսես ա.— Բալի շիլ ըմ
ընդալ, դանան պերալ եզանը տեղ:

Պատառ շրտը-մորտի յա ընես, վերչը էս մընծ եզնը դնու կլինալ
տաս քյոնեսն: Փուլըն էլ խրջիս չի, իրեսեն ճիրնվը ծլիս ա, տի-
նիս շըբումը, ընգնես հղեն, կիճի-կիճի բիդի շենը կյաս: Ամմա հղեցը
կյաս տեղը, տեղը տեղ չի տաս, օժով ընգնես ա տոն:

Մին խիլլա վախտ ըսկի ըտրա մհար խուսես չի: Կնեգը վընա-
ները լվընաս ա, փթըոկ ա ինիս ըրած, մին աման նի յա քցես, տաս
մարթեն: Մարթը ուտես ա, նի մնես տընդը: Ամմա տընդմը քոնը
տնես չի, մըտածմունքը ըտրան վեր ա կուսես:

Ախըը էտ մարթտ հալա հինչու ըրալ ա, ըրալ չի, էտ ուրան
տընդը, կնգանը յրան էլ կզնվես ա, ըսես.— Շրաքը նի կցրու, քյի-
նի տես դանան ըմ տարալ բազար, թա եզնը:

Կնեգը լաշան-հայասըզեն մինն ա ինիս, էտ լհա վեր մարթը
էտ խոսկը ըսես ա, ըսկես ա ծվծվալը.— Հա՛ քու մար, հա՛ քու
հար, տընես հալա, հո՛ւնց թա դանան ըմ տարալ, թա՛ եզնը, շոն-
շան տղա, էն մեծ եզնը դանու կլինալ ծախալ ըս, եկա՛լ, ըսօրե
աշխատանքիտ անըմը շատ ա իլա՛լ, քյեցալ ըս բազար ինձ հետե
դրեյի կյործա՛լ:

Կնեգն էլ ա մնաս շշկլված:

Մին խիլլի վախտ մտծես ա, վերչը ճրաքը նի կցնես, քյիս
յշիս, տընանա բալքյա շիլ ա ընդալ մարթը, դանան տարալ բազար:

էտ վեր քյինաս ա կյումը, տըսնաս ա եզնն ա տարալ, դուզ
վեր դուզ տարալ ա դնու կլինալ տվալ, եկալ, թու՛թոմնը թու՛թմիշ
ա ինիս: Կյաս ա, տընդը տընդ չի տաս, նի յա մընես տընդը քոնը
տնես չի՛, թա քոն ինի՛:

Քշերը շընըմուռտառ ըրըզնի յա տըսնաս:

Մին թահրալ մարթը կնեգ չի քշեր լոնըցնես ըն:

Ըռութանան մարթը եր ա կընաս, խելքը կլոխը հվըքես, տսնաս,
վեր ըսկի ուրան ըրածը մին պեն չի՛, մրթըվարի չի՛: Ըսկես ա կըն-
գանը քաթ անելը, թա՛ հո՛ւնց ա պտահալ:

Ըսես ա.— Տընած պենին հետան խոսիլ չըն, հինչու տընալ
ա, տընալ ա, պրծալ.— Կնգանը ըսես ա.— Փուլը խարջիլ չպիտինքյ,
պահիլ պիտինքյ, բալի կարիմ համին էտ քյոնենուն քալալ կյամ:

էն մին օրը եր ա կնաս, քյոնենուն տված փուլը յոր ունես,
հղե ընիս դիրի բազարը: Վեր հսնես ա բազարը, տսնաս ա, համին
քյոնենեն հեն ըն մին քյավթառ ծի տոն կալած բազարը, թա՛ ծա-

խին: Մին խիլլի կնաս ա, համ էլ մտծես, թա հունց քյալա՞յ կյա էտ շան տղոցը: Վերջը էտ մարթտ ըսես ա, վեր բիդի քյալա՞յ կյա:

Մուտունաս ա ըտրանց նեստա, ըսես. — էտ քոռակտ հինչա՞վ կտաք, հո՞ւնց կտաք:

Քյոնսենն, վեր տսնաս ըն էտ մուշտարին շատ ա ճո՛ւր, ուր-իւրնաս ըն: Ըսես ըն. — Պա էս քյալթառ ծիս, վեր սկի բաշիր չընես, թա կյորի օտե, հո՞ւնց լավ մարթ ա, վեր քոռակու կյինավ ինքյ ա ունես:

էտ մարթտ դենն հախեն նստա մին խիլլա խրեզյ տաս ա, ծին ինքյ ունես, մնացած փուլն էլ տաս ա ռանգյ ինքյ օնես, տնես:

Մին հեռու տեղ, մին յարանա դուզում, ծին կպես ա, ռանգյ տաս, եր օնես տնես բազար:

Քյոնսենն ուզիս ըն թա՞լ լավ ծին ինքյ օնեն:

Շոռ ըն տաս, շոռ, կլոխ չըն ընգնես, թա ռանգյ տված ծին ուրանց քյալթառ ծին ա: Ըտրանք իրեք տակ փուլ ըն տաս, ծին իքյ ունես:

էտ մարթտ էլ փուլը յոր ա ունես, դիրի շենը փաշիս:

Քյոնսենն ծին տնես ըն կպես, կյորեն քցես առաշկը: Մին խիլլա վախտ կնաս ըն, ետնան քյիս տսնաս կյորեն հունցը առաշ ըն քցալ, ընդի, ծին պոռշն էլ ա նի չի տվա՛լ:

Համին էտ վախթտ կլոխ ըն ընգնես, վեր էտ մարթտ ուրանց քյալա՞յ ա եկալ: Ըտրանք մսլահաթ ըն ընես, վեր հնգեր-հնգեր քյինին համին էտ մարթիտ սպանեն, փուլը յոր օնեն:

Կնեզը ըսկնաս ա, վեր կյլական ըն մարթին ըսպանեն, մարթին կնդ-կնդ պտմես ա:

Մարթը վեր անշուկ ա ունես, պրծնես, եր ա կնաս, քյիս ծմական էրկու ըլլբաստրակ փոնիս, պիրիս, մինը կրըվաթեն վրեննան, կպես, մինը յոր ունես, քյիս հոնձ:

Քյոնսենն կյաս ըն, ըտրա կնդանան հըրցնես: Կնեզըն ըսես ա, վեր մարթը հեն ա հունձատեղ: Հղեն նշանց ա տաս, ըտրանք քյիս ըն: Վեր տեղ ըն նի հսնես, էտ մարթեստ ըսես ըն. — Քյրեզ ըսպանական ըք, մեր տված փուլը մըեզ տոր:

էտ մարթտ ըսես ա. — Պատառ դինջացեքյ, հաց կերեքյ, քշերս էլ քոն կինիքյ, ետնան էլ հինչ կանիքյ-կանիքյ:— Ուրան նհետ տարած ըլլբաստրակեն մինին ըսես ա. «Քյինի կնդանս ասե, հաց պըդոաստե, տեղ շինի»:

Ըտի յա ըսես, ըլլբաստրակը պեց թուղես: Ըլլբաստրակը պեց ա ընգնիս, թլակա պըրծածու ընման յարանա դուգնըվեր փիւշիս:

Ուրոգյունան շախը ըտրանք կյաս ըն տոն, տսնաս կնեզյը հացը խուրուգյնեն հըզըրած, մնաս ըն մաթ մնացած, վեր տեսնաս ըն ըլլբաստրակը կըրվաթան կապած: Կլոխ չըն ընգնես, գլիդաս ըն, թա համին ըլլբաստրակն ա: Ըսես ըն. — Հինչքան փուլ ուղիս ըս, տանք, թաքի էտ ափաթ պենըտ մըեզ յրա ծախիս:

Քյունենեն մին խիլլի փուլ ըն տաս, ըլլբաստրակը յոր օնես, դիբի ուրանց տոն հղե ինիս: Հղեննի ըլլբաստրակը պեց ըն թուղես, թա խաթար տանե, տանան հաց ըղարկեն: Ըլլբաստրակը մին տընդ-նընի ճղես ա, ծըլկես: Ըտրանք ըսես ըն, թա տուգնըթունան մընե-նին, վեր կյաս ըն տըսնաս հացը պադրաստ չի:

Քյունենեն մին էլ ըն հըրվես, վեր կյան էտ մարթետ ըսպանին: էտ մարթետ, վեր ըսկնաս ա, մին հավ ա փոնես մուրթես, ճղմաղեն-քյը ըռնավ լցնես, քցես կնգանը ճիտը, համ էլ կնգանը սվըցնես ա, թա վեր ինքը ասե, էս ըրա, էն ըրա, հանցու վեր կնեզյը ղասիդ տե-ղան ետընտե տուրուր կյա:

Քյունենեն կյաս ըն ըսես. — Քյընեզ ըսպնական ընք, տու մընդ խափավ ըս:

էտ մարթետ ըսես ա. — Եկեք հաց օտինք, զուրուց անինքյ, ետավ:

Կնգանը հըրըմըյես ա վեր փլավ շինի, ճաշ իփի: Կնեզյը ղասիդ տեղան ետընտե յա տուրուր կյաս: էտ վախտտ էտ մարթետ ղաման տընես ա, քսիս կնգանը վզին, ճղմաղենքյը կտրես, կնեզյը խըռ-խըռցնես ա, ստըստտ մըռնես:

էտ մարթետ մին թութաքյ ա յոր օնես, տյնես կնգանը վզին փչես, կնեզյը լոք ա տաս, եր կնաս:

Քյունենեն մաթն ըն մնաս: Ըսես ըն. — Հինչքան ուղես ըս փուլ կտանք, թաքյ լհա էտ թութաքյըտ մընեզ տաս:

Փող ըն տաս, թութաքյը յոր ունես տնես: Կիճի հնգյերը տնես ա կնգանը վեզը կտրես, էտ թութաքյավըտ փչես, ամմա կնեզյը եր չի կնաս: էտ մտծես ա, ըսես. «Խե» բիդի յըես իմ կնգանս ըսպանիմ, իմ հնգյերս ըսպանի վեչ»: Թութաքյը տաս ա հնգերեն, ըզետ տնես ա կնգանը ըսպանես, թութաքյը տնիս վղեն, փչես: Կնեզյը յեր չի կընաս:

էտ էլ էն մինին նման մտծես ա, ըսես. «Խե» բիդի յըես իմ կըն-գանըս սպանիմ, էն մին հնգերս ուրան կնգանը սպանե վեչ:

Թութաքյը տաս ա էն մին հընգերեն, էտ հընգերտ տնեսա ուրան կնգանը ըսպանես, թութաքյին լուլավը փչես, կնեզյը ետ չի կյաս:

Քյուսենեն կյաս ըն ուրուր պտմես, ըսես. — էս դոնումն էլ էտ մարթըտ մընզ լա՛վ քյալա՛գյ եկա՛վ:

Ըտրանք մսլըհաթ ըն ընես, վեր քյինին, էտ մարթեն ըսպանեն: էտ մարթտ էլ, վեր ըսկնաս ա, կյաս ա ուրան րխշումը մին փոս ա փորես, նի մննես մեշը, կնգանը ըսես. — Ա՛ կընեգյ, վեր կյան հրցնեն, կասես մըեռալ ա:

Քյուսենեն կյաս ըն հրցնես, կնեգյն ըսես ա. — Մեռալ ա:

Ըտրանք փոխըփեշման ետ ըն տռնաս, քյիս ուրանց տնեըր: էտ մարթըտ էլ տոն ա կյաս, ըսկսես ըն մինտեղ լա՛վ ապրելը:

Ժողովուրթեն խոսկը ըտրա հետե ըսես ա. «Վեր կտրե, խոր կտրե, տոռ վըս մեշը ընգլական»:

